

fru Pia Kristensen muligvis gået, men som opfølgning på det spørgsmål, som fru Pia Kristensen stillede, har jeg lyst at sige, at når man går ind på søgefladen Google for at søge på ordet ghetto, dukker der rent faktisk over 3 millioner opslag op, og når man går opslagene igennem og bare tager de første 20-30, kan man se, at de typisk rubricerer sig i to grupper.

Den første gruppe handler om tidligere tiders europæiske jødeforfølgelser, og i den anden gruppe er ordet ghetto nærmest en form for salgargument. Her er ghetto et udpræget positivt ord, som er knyttet til forskellige former for musik og kunst for at signalere, at det er moderne, tjekket og derfor attraktivt at eje. Det vil altså sige, at en hurtig søgning på nettet viser et spænd fra et nedtrykkende, afgrænset boligområde for dem, der ikke har noget valg, til et plus-ord ved salg af især musik, tøj og kunst.

Jeg synes, det er vigtigt at se, hvor forskelligt et bestemt ord kan blive forstået: Af nogle som noget meget negativt, af andre som noget meget positivt. Det vil sige, at omdømme og stemning betyder meget for opfattelsen af et ord, og det betyder også meget for et boligområde.

Der har været megen snak om kommunernes pligt til at anvise en bolig og om høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder; især hr. Morten Homann og hr. Keld Albrechtsen har været inde på de spørgsmål.

Det er rigtig, at Institut for Menneskerettigheder i sit høringssvar gør opmærksom på, at man mener, forslaget rejser en række spørgsmål. Det siges i slutningen af høringssvaret, at såfremt kommunerne pålægges en ubetinget pligt til at anvise en anden bolig, hvis der sker en afvisning i første omgang osv., vil de undgå en række problemer af menneskeretlig karakter. Nu er det måske sådan, at Institut for Menneskerettigheder ligesom hr. Keld Albrechtsen og hr. Morten Homann ikke har læst især side 10 i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser til lovforslaget. Her fremgår det faktisk meget klart, at kommunen skal finde en erstatningsbolig, og at ordene »så vidt muligt« knytter sig til »inden for de første 6 måneder«. Det er så også et svar til fru Tove Videbæk: Som forudsætning for, at man kan anvise til den pågældende erstatningsbolig, skal boligen altså være der, men der er ingen tvivl om kommunens pligt til at anvise en erstatningsbolig.

Det får mig til også at sige, at jeg sådan set gerne vil takke SF for den vel i og for sig ubetingede opbakning til lovforslaget. Hele problemet

med, om kommunen skal anvise, og hele menneskerettighedsspørgsmålet burde hermed være afklaret, idet det nøje er beskrevet i bemærkningerne.

Den anden kommentar, som SF's ordfører havde, var, at der naturligvis også skal være boliger nok. Her må jeg understrege, at den nuværende regering faktisk har sikret, at der nu bliver bygget 4.000 flere boliger om året end under den tidligere regering, altså under den regering, som hr. Morten Homann og hans parti bakkede op. Denne regering har netop taget fat i boligproblemerne ved at sørge for, at der nu bliver bygget væsentlig flere boliger end tidligere.

Så skal jeg bare sige til Enhedslisten, at jeg synes godt nok, det var noget af en kommentar, der kom fra hr. Keld Albrechtsen: Når noget ikke koster penge, har det ingen virkning. Det var en interessant bemærkning fra Enhedslistens side, for jeg synes, der er tale om et redskab, som giver kommunerne den handlemulighed, som sammen med en række andre initiativer netop skal bidrage til at løse de problemer, der måtte være i bestemte områder.

Kl. 17.50

Endelig skal jeg lige huske også at sige til hr. Keld Albrechtsen, at i det øjeblik, hvor kommunen hundrede procent har anvisningsretten, er der jo ikke som sådan en venteliste til de enkelte afdelinger. Derfor er der heller ingen, der bliver sprunget over på ventelisten. Derfor de bemærkninger omkring det element.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Vi siger tak til ministeren. Det affødte i alt fem bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg må nok konstatere, at jeg i så fald ikke er den eneste i denne sal, som ikke er i stand til at høre ordentlig efter, hvis ministeren har hørt det sådan, at SF ellers ubetinget støtter forslaget. SF har på linje med adskillige af høringssparterne peget på, at det antal boliger, som bliver stillet til rådighed, er helt utilstrækkeligt.

Jeg vil godt spørge ministeren om en anden sådan hovedbetænkkelighed, som jeg ridsede op, nemlig spørgsmålet om rettighederne for dem, der springes over på ventelisten: Kan jeg forstå ministeren derhen, at lovforslaget sådan set allerede nu sikrer et retskrav for dem, der springes over? Hvis det er sådan, at lovforslaget allerede sikrer det, kan vi så ikke være enige om under